
Χ Ρ Ο Ν Ι Κ Α

Ἡ Ἑλλάς ἀπέκτησε τόσον σκληρὰν πείραν τῶν δεινῶν τοῦ πληθωρισμοῦ μέσα εἰς τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ὥστε νὰ εἶναι εὐνόητος ἡ

Πληθωρισμὸς καὶ ἑλληνικὴ οἰκονομία

τάσις πού ἔχομεν εἰς κάθε περίοδον ἀνωμαλίας νὰ βλέπωμεν τὸν πληθωρισμὸν ὡς τὸν κίνδυνον ὑπ' ἀ-

ριθμὸν ἕνα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅμως ὅτι εἶναι καὶ πάντοτε εὐλόγος ἡ τάσις μας αὐτὴ νὰ κρίνωμεν τὰ φαινόμενα καὶ νὰ σταθμίζωμεν τὴν πολιτικὴν μας πρωτίστως, ἂν ὄχι ἀποκλειστικῶς, ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς ἀπειλῆς τοῦ πληθωρισμοῦ.

Ὅλας τὰς χώρας σήμερον ἀπασχολεῖ τὸ πῶς θὰ διατηρηθῇ ἀκμαία ἡ παραγωγικὴ τῶν δραστηριοτήτων. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἴσως πλήρως συνειδητοποιήσει πόσον τὸ πρόβλημα τῆς μειώσεως τοῦ πραγματικοῦ εἰσοδήματος τίθεται σοβαρώτερα διὰ τὴν χώραν μας ὅπου ἡ ἀνασυγκρότησις εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸ πρῶτον τῆς στάδιον.

Τὰ συμπτώματα πού παρουσιάζει ἀπὸ μηνῶν ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία φαίνονται νὰ ἐκδηλώνουν μίαν γενικὴν ἐπιφυλακτικότητα, πέραν ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναπότρεπτος ἀντίδρασις εἰς τὰς διεθνεῖς ἀνησυχίας. Ἡ ἐπιφυλακτικότης αὐτὴ, πού χαρακτηρίζει τόσον τὴν παραγωγὴν ὅσον καὶ τὴν κατανάλωσιν δὲν προσαρμόζεται πλήρως εἰς τὸ πλαίσιον τῶν ἀντιδράσεων πού ἐπροκάλεσε διεθνῶς ἡ ὄξυνσις τῆς παγκοσμίου πολιτικῆς καταστάσεως ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς Κορέας. Τίθεται ἐπομένως τὸ ἐρώτημα ἐάν

τὰ ἑλληνικὰ φαινόμενα ὀφείλονται εἰς εἰδικὰς ἑλληνικὰς συνθήκας, εἰς ἰδιάζουσαν ἑλληνικὴν ψυχολογίαν ἢ εἰς ἑπακόλουθον τῆς ἀσκηθείσης πολιτικῆς.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς παραγωγῆς αἱ ἐκδηλούμεναι τάσεις ὑφέσεως εἰς τὴν βιομηχανίαν δὲν εὐρίσκουν πλήρη ἐξήγησιν εἰς ὑλικὰς δυσχερείας τῆς λειτουργίας τῆς. Πρόβλημα ὄξυ στενοτήτων εἰς πρώτας ὕλας δὲν ἔχει τεθῆ κατὰ τρόπον γενικόν. Οὔτε καὶ κανονικῶς πρέπει νὰ ἀναμένωμεν ὅτι θὰ τεθῆ τὸ πρόβλημα αὐτὸ ὑπὸ ὀξεῖαν μορφήν εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν, μὲ ὀλίγας ἐξαιρέσεις, κυρίως τοῦ ἐρίου, δεδομένης τῆς φύσεως τῆς βιομηχανίας μας. Ἴσως εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐπιχειρηματιῶν νὰ ἐπηρεάζη τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἑλλάς δύναται ἐνδεχομένως νὰ ἀντιμετωπίσῃ πρόβλημα σπανιοτήτων κατὰ τρόπον εἰδικόν, ὡς πρόβλημα ἀνεπαρκοῦς ἐφοδιασμοῦ, λόγω στενεύσεως τῶν συναλλαγματικῶν μέσων. Ἀφ' ἐτέρου ὅμως ἡ ἔλλειψις πολεμικῆς παραγωγῆς καὶ ἡ ἀπὸ ἐτῶν κάλυψις ἠϋξημένων στρατιωτικῶν ἀναγκῶν καὶ ἡ παρεχομένη δι' αὐτὰς ἐξωτερικὴ βοήθεια θέτουν γενικῶς τὸ ζήτημα τῶν στρατηγικῶν ὑλῶν πολὺ ἀπλούστερα δι' ἡμᾶς ἢ διὰ τὰς ἄλλας χώρας. Ἀποκλείουν δὲ τὰ προβλήματα ἀναπροσαρμογῆς τῆς παραγωγῆς πού ἀντιμετωπίζουν ἄλλαι οἰκονομίαι.

Ἡ ἄλλη ὄψις τοῦ προβλήματος τῆς παραγωγῆς εἶναι βεβαίως ἡ ἀνεπάρκεια τῆς ζητήσεως. Ὁ παράγων αὐτὸς ἐξεδηλώθη σαφῶς ὡς πρὸς ὠρισμένης κατηγορίας ἀγαθῶν. Μέχρι τῆς στιγμῆς ὅμως φαίνεται νὰ

είχε δυσμενή αντίκτυπον κυρίως εις τὸ ἐμπόριον. Διὰ τὰ εἶδη τῆς ἐγχωρίου βιομηχανικῆς παραγωγῆς, ἐάν ἐξαιρέσωμεν τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς ζητήσεως τὴν ὀφειλομένην εἰς μὴ πραγματοποιήσιν προγενεστέρων προβλέψεων ἠύξημένης ζητήσεως ἢ ὅποια φαίνεται νὰ ἀποτελῇ τὸ πρόβλημα ὠρισμένων ἐπιχειρήσεων, φαινόμενον ὑπερπαραγωγῆς ποῦ ἔχει ἤδη τονισθῆ, δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι ἡ ὑψωσις τῶν τιμῶν γενικῶς κατὰ τρόπον περίπου παράλληλον πρὸς τὴν διεθνῆ ὑψωσίν των, ἀποτελεῖ ἔνδειξιν ὅτι καὶ ἀπὸ μέρους τῶν ἐπιχειρήσεων ὑπῆρξε μία πρόθεσις ἡλαττωμένης διαθέσεως τῶν προϊόντων των.

Ἄπὸ τὴν πλευρὰν τῆς καταναλώσεως ἡ ζήτησις ἔχει μειωθῆ αἰσθητικῶς εἰς τὰ εἶδη μὴ ἀπολύτου προτεραιότητος. Εἰς οὐδεμίαν ὁμως στιγμὴν κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τῶν γεγονότων τῆς Κορέας ὑπῆρξε ἐντόμως πιεστικὴ εἰς τὰ εἶδη πρώτης ἀνάγκης. Ἡ σημειούμενη οὕτω συσταλτικὴ τάσις τῆς ζητήσεως δὲν φαίνεται νὰ ἀντιστοιχῆ πλήρως εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τῶν εἰσοδημάτων. Εἶναι σαφὴς ἡ ἐπιφύλαξις καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν πλευρὰν. Ἔτσι αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπιχειρηματιῶν καὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν καταναλωτῶν συνέκλιναν πρὸς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα, μίαν ἄνευ τριβῶν προσαρμογὴν εἰς ἓνα χαμηλότερον ἐπίπεδον οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

Τὸ μόνον σημεῖον ποῦ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐκδήλωσις ἐκνευρισμοῦ τῆς οἰκονομίας ὑπῆρξεν ἡ ἐξαιρετικῶς ὑψηλὴ ζήτησις χρυσῶν λιρῶν κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ τοὺς πρώτους τοῦ τρέχοντος. Ἄπὸ μιᾶς πλευρᾶς ὁμως δύναται νὰ θεωρηθῆ καὶ ὡς μία ἀκόμη ἐκδήλωσις τῆς ἐπιφυλακτικότητος ποῦ τὴν διέπει. Ἡ ἐπανεμφάνισις τοῦ ἐ-

ποχιακοῦ φαινομένου τῆς ρευστοποιήσεως χρυσῶν λιρῶν κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἄλλο ἐξέφρασε ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀσκηθεῖσαν πολιτικὴν, ἀπετέλεσε μίαν ἔνδειξιν ὅτι δὲν ὑπάρχει διάχυτος ψυχολογία πληθωρισμοῦ. Αὐτὸ ὁμως δὲν σημαίνει ὅτι ἀκριβῶς ὑπὸ τὴν σημειουμένην ἐπιφυλακτικότητα δὲν σοβεῖ αὐτὴ ἡ ψυχολογία ποῦ πάντοτε ὑπῆρξε διὰ τὴν χώραν μας πλέον ἐπικίνδυνος ἀπὸ τὰς πραγματικὰς προϋποθέσεις τοῦ πληθωρισμοῦ.

Ὅλαι αἱ ἐκδηλούμεναι τάσεις μαρτυροῦν ὅτι ἡ οἰκονομία τελεῖ εἰς στάσιν ἀναμονῆς ἔναντι τῆς ὁποίας ἀνάλογον στάσιν ἀντιτάσσει καὶ ἡ πολιτικὴ μας, μετὰ τὴν υλοθέτησιν τῆς σαφοῦς ἀντιπληθωρικῆς γραμμῆς τῆς ἀπὸ τῶν τελευταίων μηνῶν τοῦ ἔτους.

Ἐάν πολιτικὴ μας εἶναι νὰ θεωρήσωμεν τὴν συστολὴν τῆς ζητήσεως ὡς κάτι τὸ δεδομένον, ἴσως καὶ τὸ εὐκτέον πρὸς τὸ ὁποῖον τὰ φαινόμενα ποῦ παρουσιάζει ἡ παραγωγὴ ἀποτελοῦν ἀναγκαίαν προσαρμογὴν, δημιουργοῦμεν ἓνα ἐκ δύο κινδύνων, ἐάν ὄχι τὸν ἓνα ὡς συνέπειαν τοῦ ἄλλου. Ὁ εἷς εἶναι ὅτι βαθμηδὸν εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ εἰσέλθωμεν εἰς ἓνα φαῦλον κύκλον μειώσεως τῶν εἰσοδημάτων τῶν εὐρυτέρων τάξεων, περαιτέρω μειώσεως τῆς ζητήσεως καὶ οὕτω καθεξῆς. Ὁ ἄλλος, ὅτι παρέχομεν ἔδαφος εἰς τὴν πραγματοποίησιν μονοπωλίων ἐπιτρέποντες τὴν ἐξαφάνισιν τῶν ὀριακῶν ἐπιχειρήσεων. Καὶ τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο ἐνδεχόμενον θὰ φέρουν εἰς ἀνακατανομὴν τῶν εἰσοδημάτων ποῦ θὰ εὐνοήσῃ τὰς πληθωρικὰς τάσεις. Διότι ἡ μείωσις τῶν ἀγαθῶν ἢ ὁ φόβος ὑπερμέτρου μειώσεως των δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ φέρῃ ἀλογίστους πιέσεις.

Τὸ ὑπὸ μελέτην σύστημα διανο-

των και η σκοπούμενη ελευθεριωτέρα χρηματοδότησις των μικρᾶς ἐκτάσεως ἔργων ἀνασυγκροτήσεως, ἔστω και ἐάν πραγματοποιηθοῦν ὑπὸ τὰς ὑμεινεστέρας συνθήκας, ἀποτελοῦν αμερικὴν μόνον ἐξασφάλισιν ὑγιῶν προϋποθέσεων ἐξελίξεως τῆς οἰκονομίας. Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ προοπτικὴ διὰ τὴν ἐπίτευξιν πραγματικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας βᾶσει τῆς ἐξωτερικῆς βοήθειας δὲν δύναται παράνα εἶναι ὀλιγώτερον αἰσιόδοξος ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, ὅτε τὸ Σχῆδιον Μάρσαλ εὔρισκε πλήρη ἐφαρμογὴν εἰς τὴν Εὐρώπην, χρειάζεται κάποια πολιτικὴ ἐνισχυτικὴ τῆς τρεχούσης παραγωγῆς." Ἀλλως τὸ μεγαλύτερον ἀποτέλεσμα ποὺ θὰ ἐπιτύχουν αἱ προσπάθειαι μας θὰ εἶναι μία σχετικὴ οἰκονομικὴ σταθερότης εἰς χαμηλὸν ἐπίπεδον οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

Ἡ πιστωτικὴ πολιτικὴ μας δὲν δύναται νὰ ἀγνοήσῃ ὅτι ὑπὸ ὑψηλοτέρου τιμᾶς, αἱ ὁποῖαι εἶναι γεγονὸς ἀναπόφευκτον, ἐφ' ὅσον ἀποτελοῦν φαινόμενον διεθνές, δημιουργοῦνται ἠὲξημένοι ἀνάγκαι χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομίας. Τὸ ζήτημα δὲν εἶναι βεβαίως ἀπλοῦν. Ἡ ἐπιτυχὴς λύσις του ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐξεύρεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν καταλλήλων κριτηρίων καὶ ἀπὸ τὴν ὀργάνωσιν κάποιου ἐλέγχου τῆς παραγωγῆς, διότι σήμερον οἱ κίνδυνοι τῆς μὴ παραγωγικῆς χρησιμοποιήσεως τῶν πιστώσεων εἶναι μεγαλύτεροι παρά πρὶν. Ἐξ ἴσου ὅμως ἐπικίνδυνον ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας εἶναι καὶ τὸ νὰ μᾶς καθιστᾶ ἀδρανεῖς ἡ ἀρνητικὴ πλευρὰ τῶν προβλημάτων.

Τὸ νὰ ἀναβάλλωμεν τὴν λήψιν μέτρων διευκολύνσεως τῆς παραγωγῆς δημιουργεῖ τὸν κίνδυνον ὅχι μόνον νὰ ματαιώσωμεν τὴν ἀποτελεσματικότητά των, ὅταν θὰ ἀποφασίσωμεν νὰ τὰ λάβωμεν ἀλλὰ καὶ νὰ

τὰ καταστήσωμεν ἐπικίνδυνα. Διότι ἐάν ἀφήσωμεν τὴν κατάστασιν νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἐξέλιξιν ποὺ ἔχει λάβει ἕως τώρα, θὰ καμφθῇ ἡ ἰσοροπία ποὺ εἶχε βαθμηδὸν πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν παραγωγὴν κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἀνταρτοπολέμου περίοδον σχετικῆς ὁμαλότητος. Τότε θὰ μᾶς διαφύγῃ κάθε ἔλεγχος τῆς παραγωγῆς, διότι θὰ ἔχουν ἐκλείψει αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ἐλέγχου. Ἡ ἐλληνικὴ οἰκονομία εἶχε φθάσει εἰς σημεῖον πὸ ὃχι μόνον τὴν καθίστα δεκτικὴν μιᾶς ὀλιγώτερον ἐμφόβου ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἀλλὰ καὶ τὴν πολιτικὴν πλέον αὐτὴν καθίστα ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεώς της. Τώρα ποὺ ἡ μεταβολὴ τῆς κατευθύνσεως τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ εἰς τὴν Εὐρώπην ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς μίαν προειδοποίησιν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας θὰ ἐξαρτηθῇ εἰς τὸ μέλλον περισσότερο ἀπὸ τὰς ἰδίας της δυνάμεις δὲν εἶναι νοητὸν νὰ στεριοποιούμεν αὐτὰς τὰς δυνάμεις. Ἡ δικαιολογημένη μέριμνα διὰ τὴν συμπίεσιν τυχόν πληθωρικῶν τάσεων δὲν πρέπει νὰ ὑπερβάλλῃ τὰ πράγματα καὶ νὰ ἐπιζητεῖται ἡ πρόληψις φαινομένων ποὺ ἐνεφάνισαν ξέναι οἰκονομαὶ πιεζόμεναι ἀμέσως ἀπὸ διαρθρωτικὰς ἀναπροσαρμογὰς λόγω τῶν προγραμμάτων ἐξοπλισμῶν. Δὲν εἶναι εὐλογον νὰ λαμβάνωμεν ὡς δεδομένον ὅτι θὰ ἀντιμετωπίζωμεν καὶ ἡμεῖς ἀνάλογα φαινόμενα ὑπὸ μίαν ὀλιγώτερον στενόκαρδον πολιτικὴν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιμετωπίζωμεν καὶ ἀνάλογα προβλήματα.

Ὁ κίνδυνος τοῦ πληθωρισμοῦ εἶναι σήμερον ἓνα διεθνές γεγονός. Δὲν παρουσιάζεται ὅμως ὑπὸ τὴν ἰδίαν μορφήν εἰς ὅλας τὰς οἰκονομίας. Ἴσως διὰ τὴν ἰδικὴν μας ὑπὸ τὰς σημερινὰς διεθνεῖς καὶ ἐσωτερι-

κάς συνθήκας ή ύψωσις τῶν τιμῶν με παράλληλον ζωηράν οικονομικήν δραστηριότητα νά εἶναι ὀλιγώτερον ἐπικίνδυνος ἀπό τὸ ἐνδεχόμενον τῆς πραγματοποιήσεώς της ὑπὸ διαφόρους συμπιέσεις.

Ἡ τάσις νά ὑπερβάλλωνται τὰ πάντα εἰς τόπον μας καὶ νά προεξοφλοῦνται ἀποτυχίαι ἢ ἐπιτυχίαι μόλις ριφθῇ μία ἰδέα, προ-
Ἵπερβολαὶ τοῦ γίνῃ κάποια βάσα-
καὶ πρα- νός της, ὑπῆρξεν ἀκόμη
γματικότης μίαν φοράν ἔκδηλος τὰς
 τελευταίας ἡμέρας. Δέν
 θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ ἐδῶ
 τὸ ζήτημα τοῦ δανείου με τὴν ρή-
 τραν τοῦ δολλαρίου ἢ τῆς βιομηχα-
 νικῆς πίστεως, πού, ἀδιάφορον ἐάν
 προβάλλωνται ὡς σκέψεις πραγμα-
 τοποιήσιμοι ἢ μή, θίγουν ἀδυναμίας
 τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας πού πρέ-
 πει κάποτε νά ἀντιμετωπισθοῦν. Οὔτε
 καὶ πρόκειται νά λάβωμεν θέσιν με-
 ταξὺ τῶν ἐκφραζόντων κάθε βαθμὸν
 ἀπαισιοδοξίας ἢ αἰσιοδοξίας διὰ τὴν
 ἐπιτυχίαν τοῦ δελτίου, πού εἶναι
 καὶ αὐτὸ ἓνα θέμα πού ἔπρεπε νά
 κινήσῃ, ὅπως ἐκίνησε, τὴν προσο-
 χὴν μας.

Ἐκεῖνο, πού θὰ μᾶς ἀπασχολή-
 σῃ ἐν σχέσει με ὄλα αὐτά, εἶναι ἡ
 σπουδὴ μας νά βγάζωμεν κάπως ἀ-
 νεύθυνα συμπεράσματα ὡς πρὸς τὰς
 ἀπωτέρας συνεπειάς πού κάθε προ-
 τεινόμενον ἢ δοκιμαζόμενον μέτρον
 δύναται ἢ πρέπει νά ἔχῃ ἐπὶ τῆς
 ἄλλης πολιτικῆς μας. Καὶ εἰδικῶς
 ὅσα αὐτὸν τὸν τελευταῖον καιρὸν
 προεξοφλοῦνται σχετικὰ με τὸ ζή-
 τημα τῆς χρυσοῦς λίρας.

Ἐγινε λόγος περὶ ὑποκαταστά-
 των τῆς λίρας καὶ φαίνεται νά πι-
 στεύεται ὅτι προετοιμαζόμεθα διὰ
 τὴν ὑποκατάστασιν τῆς πολιτικῆς
 της.

Ὅσον αἰρετικὴ καὶ ἐάν φαίνεται,

ὅσον καὶ ἐάν προσβάλλῃ τὰ κριτή-
 ρια μιᾶς «πολιτισμένης» οικονομικῆς
 πολιτικῆς, ὅσον καὶ ἂν ὡς ἄμεσος
 ἐκδήλωσις ἀποτελεῖ σοβαρῶς νοση-
 ρὸν σύμπτωμα τῆς οἰκονομίας μας,
 ἡ πολιτικὴ τῆς χρυσοῦς λίρας ἐξεπλή-
 ρωσε καὶ ἐμμέσως κατὰ τρόπον αὐ-
 τόματον ὠρισμένους σκοπούς, πού
 δέν δυνάμεθα νά ἀγνοήσωμεν. Βε-
 βαίως τὸ ἰσχυρότερον ἐπιχείρημα
 κατ' αὐτῆς εἶναι ὅτι ἀσκεῖται εἰς
 βάρος τῶν διαθεσίμων τῆς χώρας.
 Ἄλλὰ δέν ἐβάρυναν καὶ δέν βαρύνου-
 νον ὀλιγώτερον ἄλλας, πλέον πει-
 θαρχημένας οἰκονομίας ὠρισμένα μέ-
 τρα πλέον λελογισμένης πολιτικῆς,
 ὅπως εἶναι τὰ συστήματα ἐπιδοτή-
 σεως τῶν τιμῶν. Οὔτε καὶ ἄλλαι
 χώραι, ὅπου δέν ἀσκεῖται ἐπισήμως
 ἡ πολιτικὴ τοῦ χρυσοῦ ἐπλήρωσαν
 καὶ πληρώνουν ὀλιγώτερον ἀκριβὰ
 εἰς διαθέσιμα τὴν τάσιν τοῦ κοινοῦ
 πρὸς αὐτόν ὅπως συμβαίνει κατὰ τὸ
 τελευταῖον ἔτος εἰς τὴν Γαλλίαν ὅ-
 που τὸ ἐξαχθὲν συνάλλαγμα διὰ τὴν
 εἰσαγωγὴν χρυσοῦ ἔφθασε τὴν ἀξίαν
 τῆς παρασχεθείσης εἰς τὴν χώραν. ξέ-
 νης βοθείας κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα.

Δέν πρέπει νά μᾶς διαφεύγῃ ὅτι
 ἓνας ἀπὸ τοὺς σκοπούς πού ἔχει
 ἐκπληρώσει ἐμμέσως ἡ πολιτικὴ τῆς
 χρυσοῦς λίρας εἰς τὸν τόπον μας εἶ-
 ναι ὅτι μέσα εἰς ἓνα χαλαρὸν σύ-
 στημα ὀλίγων ἐλέγχων, τὸ μόνον
 πού ἠδυνήθημεν, ἢ ἐστάθημεν ἱ-
 κανοὶ νά πραγματοποιήσωμεν, ἐ-
 ξησφάλισε μίαν βασικὴν ἐλεγχο-
 μένην τιμὴν, πού πάντοτε συνε-
 κράτησε ὄλας τὰς ἄλλας. Καὶ ὑπὸ
 τοὺς ἀρίστους ὄρους καὶ ἐάν ἐπιτύ-
 χωμεν τὸν ἔλεγχον τῶν τιμῶν καὶ
 πάλιν δέν πρέπει νά προεξοφλήσω-
 μεν ὅτι ὁ ρόλος αὐτὸς τῆς χρυσοῦς
 λίρας θὰ ἔχῃ ἐκλείψῃ, ἐάν δέν θέλω-
 μεν νά διακινδυνεύσωμεν νά ἴδωμεν
 τελικὰ τὰς τιμὰς νά ἐλέγχωνται εἰς
 βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐκεῖνο
 πού μπορούμεν νά ἐλπίζωμεν εἶναι

ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ ρόλος της θὰ ἀτονίση.

Μὴ λησμονοῦμεν ὅτι χρειάζονται προσπάθειαι πρὸς ὄλας τὰς κατεχόμενες διὰ τὰ ἐξυγιανθοῦν αἱ βάσεις τῆς λειτουργίας τῆς οἰκονομίας μας. Ἄς ἐξετάζωμεν λοιπὸν τὰς σκέψεις μὲ ψυχραιμίαν. Ἄς ἀφήσωμεν τὰ μέτρα νὰ πάρουν τὸν δρόμον των καὶ νὰ φέρουν φυσιολογικῶς τὰ ἐλπιζόμενα ἀποτελέσματα, ἀντὶ νὰ νοθεύωμεν τὰς δυνατότητας ἐπιτυχίας των μὲ ἀνευθύνους κρίσεις ἢ μὲ ἀκάμπτως λογικὰ ἐπιχειρήματα, ποὺ δημιουργοῦν ἀνησυχίας καὶ κλονίζουσι τὴν πίστιν εἰς τὰ μέτρα προτοῦ τὰ ἐφαρμόσωμεν.

Τὸ πρόβλημα τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν καθυστερημένων χωρῶν ἀναγνωρίζεται σήμερον, μέσα

Ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις τῶν καθυστερημένων χωρῶν

εἰς τὸ πλέγμα τῶν προβλημάτων ποὺ ἀντιμετωπίζονται διεθνῶς, ὡς «τὸ σπουδαιότερον μακροχρόνιον πρόβλημα τῆς παγκοσμίου οἰκονομίας». Μὲ σὺτὸν τὸν χαρακτηρισμὸν τὸ ἐξειδικεύει εἰς τὴν ἀνάλυσιν τῶν ἐξελίξεων ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1950 ποὺ δίδει ἡ Ἐκθεσις ἐπὶ τῆς Παγκοσμίου Οἰκονομίας τῆς Γραμματείας τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν. Ὡς μέτρον τοῦ μεγέθους τοῦ ἔργου πρὸς ἐπιτέλειαν εἰς τὰς οἰκονομικῶς ἀνεξελίκτους χώρας, ἡ Ἐκθεσις παρουσιάζει εἰς ἀριθμοὺς τὴν τεραστίαν ἀνισότητα, ἐντονωτέραν ἢ προπολεμικῶς, τῆς κατανομῆς τοῦ παγκοσμίου εἰσοδήματος: εἰς τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κόσμου, τὸ 1/3 περίπου αὐτοῦ μόλις διαθέτει τὰ 4% τοῦ παγκοσμίου εἰσοδήματος, τὰ 2/3 αὐτοῦ μόλις τὰ 15%.

Ἡ προβολὴ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν καθυστερημένων χωρῶν ὡς προβλήματος ἀμέσου διεθνοῦς ἐνδιαφέροντος χρονολογεῖται κυρίως ἀπὸ τῆς διακηρύξεως τοῦ «Τετάρτου Σημεῖου» τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, εἰς τὸν λόγον τοῦ Προέδρου Τρούμαν, τὸν Ἰανουάριον 1949.

Ἦδη ἀπὸ τῶν πρώτων μεταπολεμικῶν ἐτῶν, ὅτε ἡ τάσις ἦτο νὰ τίθενται τὰ ζητήματα ἀπὸ τὴν ἀποψιν τῶν πολεμικῶν καταστροφῶν, διάφορα ἐπίσημα διεθνή κείμενα ὑπεγράμμιζαν τὰς εἰδικὰς πλευρὰς ποὺ παρουσιάζουσι ὠρισμένα οἰκονομικὰ προβλήματα διὰ τὰς καθυστερημένας οἰκονομικῶς χώρας καὶ τὴν ὄσπερ ἐνέργειαν εἰδικῶν προβλέψεων περὶ αὐτῶν. Τὸ θέμα ἐξ ἄλλου τῶν ἀνεξελίκτων οἰκονομιῶν, ὡς αὐτοτελὲς πρόβλημα, εἶχε κινήσει τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιστήμης. Συντόμως δὲ ἡ ἀποψις τῆς πρακτικῆς ἀντιμετώπισεως τοῦ ἀπετέλεσε ἀντικείμενον εἰδικῆς ἐρεῦνης εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἀπησχόλησε τὴν Δ. Τράπεζαν καὶ ἄλλους εἰδικῶς συσταθέντας ὀργανισμοὺς ὡς ζήτημα παροχῆς τεχνικῆς βοήθειας.

Ὁ λόγος τοῦ Προέδρου Τρούμαν ἀπετέλεσε τὴν πρώτην ἐπίσημον ἀναγνώρισιν τῆς σπουδαιότητος τοῦ προβλήματος, πέραν τῆς σημασίας του διὰ τὰς κατ' ἴδιαν χώρας τὰς εὑρισκομένας εἰς καθυστερημένον στάδιον οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ τὰ ἀμέσως συνδεόμενα μὲ αὐτὰς συμφέροντα.

Ἀπὸ τὴν ἐξαγγελίαν τοῦ «Τετάρτου Σημεῖου» προέκυπταν τὰ πολιτικὰ κίνητρα τῆς ἀναγνώρισεως τοῦ προβλήματος. Μετὰ ἓνα περίπου ἔτος, ἡ Ἐκθεσις τῶν ἐμπειρογνημόνων ἐπὶ τῶν μέτρων ἐσωτερικῆς καὶ διεθνοῦς πολιτικῆς διὰ τὴν Πλήρη Ἀπασχόλησιν τὸ ἐτοποθέτησε εἰς

τὸ διεθνὲς οικονομικὸν πλαίσιον. Περιέλαβε τὴν προώθησιν τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀνεξελίκτων χωρῶν ὡς ἓνα τῶν μέτρων διεθνοῦς φύσεως ποῦ ἐνδείκνυνται διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν προϋποθέσεων τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως εἰς διεθνῆ κλίμακα.

Τὸ «τολμηρὸν νέον πρόγραμμα» διὰ «τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῶν καθυστερημένων χωρῶν», περὶ τοῦ ὁποῦ ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος Τρούμαν, εἶρε τὴν πρώτην του διατύπωσιν εἰς τὴν Ἔκθεσιν Γκρέϋ κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον. Μεταξὺ τῶν ἄλλων προτάσεων τῆς ἐπὶ τοῦ προβλήματος τοῦ ἐλλείμματος δολλαρίων τοῦ ὁποῦ ἡ μελέτη ἀπετέλεσε τὸν ἀρχικὸν κεντρικὸν σκοπὸν τῆς, ἡ Ἔκθεσις Γκρέϋ διέγραφε καὶ νέα προγράμματα ἀναπτύξεως διὰ τὰς ἀσιατικὰς χώρας. Οὐσιῶδες δὲ σημεῖον τῶν προγραμμάτων τούτων ἦτο ὅτι, δι' αὐτῶν, διευτυποῦντο διὰ πρώτην φοράν συγκεκριμέναι προτάσεις ὀργανώσεως τῆς χρηματοδοτήσεως τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Εἰς ὅλα τὰ προγενέστερα σχέδια καὶ προγράμματα τὰ ὁποῖα ἀπέβλεπον εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν καταλλήλων προϋποθέσεων διὰ τὴν οἰκονομικὴν προαγωγὴν τῶν καθυστερημένων χωρῶν, ἡ πλευρὰ τῆς χρηματοδοτήσεως μιᾶς προσπαθείας τῶν ὀλοκληρουμένης εἰς γενικὸν πρόγραμμα ἀναπτύξεως παρέμενε τὸ ἀσαφέστερον σημεῖον.

Ἡ Ἔκθεσις Γκρέϋ προέβλεπε ὀκταετῆ προγράμματα συνδυαζόμενα ἐπὶ κοινῆς βάσεως συνεργασίας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τῆς Νοτίου καὶ τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας. Καὶ ἐπρότεινε ὡς πηγὴν χρηματοδοτήσεως εἰς ἐτήσια ποσά: τὴν ἠύξημένην ἐξουσίαν δανεισμοῦ τῆς Δ. Τραπεζῆς καὶ τῆς Τραπεζῆς Ἐξαγωγῶν - Εἰσαγωγῶν ἀπὸ 150 ἑκατ. δολλάρια εἰς 500

ἕως 800 ἑκατ. ἄμεσον ἐνίσχυσιν ἐκ μέρους τῆς Ἄμερ. Κυβερνήσεως 300—400 ἑκατ. δολλαρίων· τεχνικὴν βοήθειαν 50 ἑκατ. δολλαρίων. Εἰς τὰς πηγὰς αὐτὰς προσετίθεντο ἡ ἰδιωτικὴ ἐπένδυσις ὑπολογιζομένη εἰς τὰ ἤδη πραγματοποιούμενα ἐπίπεδα καὶ αἱ προβλεπόμεναι ἠύξημένοι εἰσπράξεις ὠρισμένων ἐκ τῶν χωρῶν, χάρις εἰς τὴν ἠύξημένην ζήτησιν τῶν προϊόντων των διὰ τοὺς ἐξοπλισμοὺς καὶ τὰς στρατηγικὰς ἀποθεματοποιήσεις.

Ἡ μεταβολὴ τῶν συνθηκῶν ἀπὸ τῆς διεθνοῦς ἐμπλοκῆς εἰς τὴν Κορέαν ἐνέτεινε τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῶν καθυστερημένων χωρῶν, τόσον λόγῳ τῆς σημασίας εὐρέος κύκλου αὐτῶν ὡς παραγωγῶν πρώτων ὑλῶν στρατηγικῆς σπουδαιότητος, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν ἄποψιν τῶν κοινωνικοπολιτικῶν κινδύνων ποῦ ἐγκλείει τὸ χαμηλὸν βιωτικὸν ἐπίπεδον τοῦ μεγαλύτερου τμήματος τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κόσμου,

Τὸ ἠύξημένον αὐτὸ ἐνδιαφέρον ἀποτυποῦται εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν νέων σχεδίων διὰ τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖται, ἀποβλέπουσαι εἰς τὸ γενικὸν πρόβλημα, καὶ ἡ Βρεταννικὴ Κοινοπολιτεία, ἐνδιαφερομένη διὰ τὰς κτήσεις τῆς, ἐπισπεύδουν παραλλήλως τὴν κατάρτισιν σχετικῶν προγραμμάτων.

Εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας αἱ προτάσεις πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος λαμβάνουν πλέον συγκεκριμένην μορφήν καὶ ὀλοκληρῶνται εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης μετὰ τὴν Ἔκθεσιν Gray «Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Διεθνῆ Ἀνάπτυξιν», ὑπὸ τὸν γνωστὸν διὰ τὴν εἰδικὴν δράσιν του εἰς τὰς χώρας τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, Nelson Rockefeller.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ φαίνεται ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ τὸν τελικὸν σταθμὸν πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τῶν μέχρι τοῦδε ὑποσχέσεων καὶ σχεδίων.

Ἡ νέα Ἐκθεσις θέτει ἐν πρώτοις, σαφῶς τὸ ζήτημα τῆς ἀναπτύξεως, τῶν ἀνεξελίκτων χωρῶν ὑπὸ τὴν ρεαλιστικὴν ὄψιν ποὺ παρουσιάζει τόσον διὰ τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας, εἰδικώτερον, ὅσον καὶ διὰ τὸν δημοκρατικὸν κόσμον γενικῶς. Τονίζει τὴν ἀμυντικὴν φύσιν τῆς μερίμνης διὰ τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεως τῶν καθυστερημένων χωρῶν: αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖται προμηθεύονται ἐκ τῶν περιοχῶν αὐτῶν τὰ 73% τῶν στρατηγικῶν καὶ ἄλλων ζωτικῆς σημασίας διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν εἰδῶν ποὺ εἰσάγουν. Ἐπιπλέον θέτει ὡς πρωταρχικὴν ἐπιδίωξιν τοῦ προγράμματός τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου εἰς χώρας ὅπου ἡ πείσις τῶν κομμουνιστικῶν ἰδεῶν εἶναι σοβαρῶς αἰσθητή.

Ἄλλο σημαντικὸν σημεῖον τῆς Ἐκθέσεως, ποὺ ἀποτελεῖ ἔναντι τῶν προγενεστέρων σχεδίων ἓνα ἀκόμη βῆμα πρὸς τὴν δημιουργίαν προϋποθέσεων ἐγγυωμένων τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐπιδιωκομένης βοήθειας, εἶναι ὅτι αἱ γινόμεναι προτάσεις συλλαμβάνονται εἰς ἓνα καθολικὸν πρόγραμμα ἐνισχύσεως τῶν καθυστερημένων περιοχῶν ὅπου δίδεται εὐρεῖα θέσις εἰς τὴν ἄμεσον οἰκονομικὴν καὶ διοικητικὴν ἡγεσίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Τοῦτο ἔχει καὶ τὴν ἔννοιαν τόσον τῆς πρωταρχικῆς τῶν πρωτοβουλίας ὅσον καὶ τῆς πρωταρχικῆς τῶν εὐθύνης.

Ἐπιπλέον, ἡ σύστασις περὶ ἰδρύσεως ἐνὸς μοναδικοῦ κεντρικοῦ ὀργάνου ἀρμοδίου δι' ὅλας τὰς δραστηριότητας τὰς ἀφορώσας τὴν ξένην οἰκονομικὴν βοήθειαν πλὴν τῆς στρατιωτικῆς, εἰς τὴν θέσιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων ὀργανισμῶν, ἔχει ση-

μασίαν καὶ ὡς πρότασις ἐνσωματώσεως τῆς σχεδιαζομένης βοήθειας εἰς μίαν ἤδη ἀποτελοῦσαν πραγματικότητα βοήθειαν εἰς διεθνή κλίμακα, ὡς ἡ βοήθεια Marshall.

Εἰς τὰς προτάσεις τῆς Ἐκθέσεως διακρίνεται ἐπίσημος καὶ ἡμιεπίσημος χρηματοδότησις ὑπὸ τρεῖς μορφὰς καὶ ἀντιστοιχοὶ εἰδικοί προορισμοὶ τῆς.

Ἡ πρώτη ἀφορὰ ἐξ ὀλοκλήρου τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν. Θὰ συνίσταται εἰς τὴν παροχὴν δωρεὰν βοήθειας 500 ἑκατ. δολλαρίων ἑτησίως διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἐντὸς προσδιωρισμένου χρόνου: ἀφ' ἐνὸς «βασικῶν ὑπηρεσιῶν», ὅπου περιλαμβάνονται ἡ βελτιώσεις τῶν συνθηκῶν ὑγείας καὶ ὑγιεινῆς, ἡ προαγωγή τῆς γεωργίας, ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ τεχνικὴ μόρφωσις, καὶ ἀφ' ἑτέρου «στρατηγικῶν» δημοσίων ἔργων ἢτοι ὁδῶν, σιδηροδρόμων κλπ. ἐκεῖ ὅπου προάγουν τὴν παραγωγὴν τῶν στρατηγικῶν ὑλῶν καὶ ἀποτελοῦν μέσον βελτιώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ πληθυσμοῦ.

Εἰς τὴν προτεινομένην χρηματοδότησιν ὑπὸ τὰς δύο ἄλλας μορφὰς θὰ συμμετέχουν πλὴν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν καὶ αἱ κυβερνήσεις ἄλλων χωρῶν. Αἱ προτάσεις ἀφοροῦν τὴν ἴδρυσιν δύο διεθνῶν ὀργανισμῶν τῶν ὁποίων ἡ λειτουργία διακρίνεται ἐπὶ βάσεως νέας εἰς τὸν διεθνή ἐπίσημον δανεισμόν.

Ὁ εἰς θὰ λειτουργῆ κατὰ τὸ σύστημα τῆς Διεθν. Τραπεζῆς καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν τῆς, ὡς «Ἀρχὴ Διεθνοῦς Ἀναπτύξεως» διὰ τὴν παροχὴν δωρεὰν βοήθειας καὶ δανείων πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας εἰς τὰς βοηθουμένας χώρας. Τὰ κεφάλαια θὰ προέρχονται ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Διεθνοῦς Τραπεζῆς κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς συμμετοχῆς τῶν εἰς αὐτήν.

Τὸ νέον στοιχείον εἰσάγεται διὰ τοῦ δευτέρου ὄργανισμοῦ. Προβλέπεται ἡ λειτουργία ἐπὶ ἐμπορικῆς βάσεως μιᾶς «Ἐταιρίας Διεθνούς Χρηματοδοτήσεως», ἐν εἴδει νέας «παραφυάδος» τῆς Δ. Τραπεζῆς, μὲ κεφάλαια μέχρι 400 ἑκατ. δολλάρια εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἐγγραφῆ διὰ 150 ἑκατ. ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἑνωμ. Πολιτειῶν ὑπὸ τύπον ὄχι πλέον δωρεᾶς, ἀλλὰ ἐπενδύσεως. Προορισμὸς τοῦ ὄργανισμοῦ αὐτοῦ θὰ εἶναι: α) ὁ δανεισμὸς τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων εἰς ξένον καὶ ἐγχώριον νόμισμα ἄνευ κυβερνητικῶν ἐγγυήσεων, β) ἡ συμμετοχή, παραλλήλως πρὸς ἐγχώρια κεφάλαια, εἰς ἰδιωτικὰς ἐπενδύσεις, εἰς ἐγχώριον νόμισμα, μὲ μετοχὰς χωρὶς δικαίωμα ψήφου.

Ἡ Ἐκθεσις ἐξ ἄλλου ἐξαρτᾶ σημαντικῶς τὴν πραγματοποίησιν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ἀπὸ τὴν ροὴν ξένων ἰδιωτικῶν κεφαλαίων εἰς τὰς καθυστερημένας χώρας, ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς εἰς εἶδη διατροφῆς καὶ στρατηγικᾶς ὕλης πρὸς ἐξαγωγήν. Ἐναντι τοῦ σημερινοῦ ρυθμοῦ ἀμερικανικῆς ἰδιωτικῆς ἐπενδύσεως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν 1 δισεκ. δολλαρίων ἑτησίως, προϋπολογίζει εἰς 3 δισεκ. τὰ ἀπαιτούμενα ἐν συνόλῳ ἑτησίως ξένα ἰδιωτικὰ κεφάλαια διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τοῦ προγράμματος. Διὰ τοῦτο συμπληρώνει τὰς προτάσεις τῆς μὲ ὑπόδειξιν μέτρων ἐνθαρρυντικῶν τῆς εἰσροῆς ξένων κεφαλαίων, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι: ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν πραγματοποιουμένων κερδῶν εἰς τὰς χώρας αὐτὰς ἐκ τῆς φορολογίας τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἢ δέσμευσις 100 ἑκατ. δολλαρίων ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Τραπεζῆς Ἐξαγωγῶν - Εἰσαγωγῶν ὡς ἀσφάλεια διὰ τοὺς κινδύνους μεταβιβάσεως τῶν ὁμολογιῶν τῶν ξένων δα-

νείων· ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἡ ἴδρυσις τοῦ ἀνωτέρω προτεινομένου ὄργανισμοῦ ἰδιωτικοῦ δανεισμοῦ, ὁ ὁποῖος προορίζεται νὰ ἀποτελέσῃ μέσον προσελκύσεως ξένων ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων.

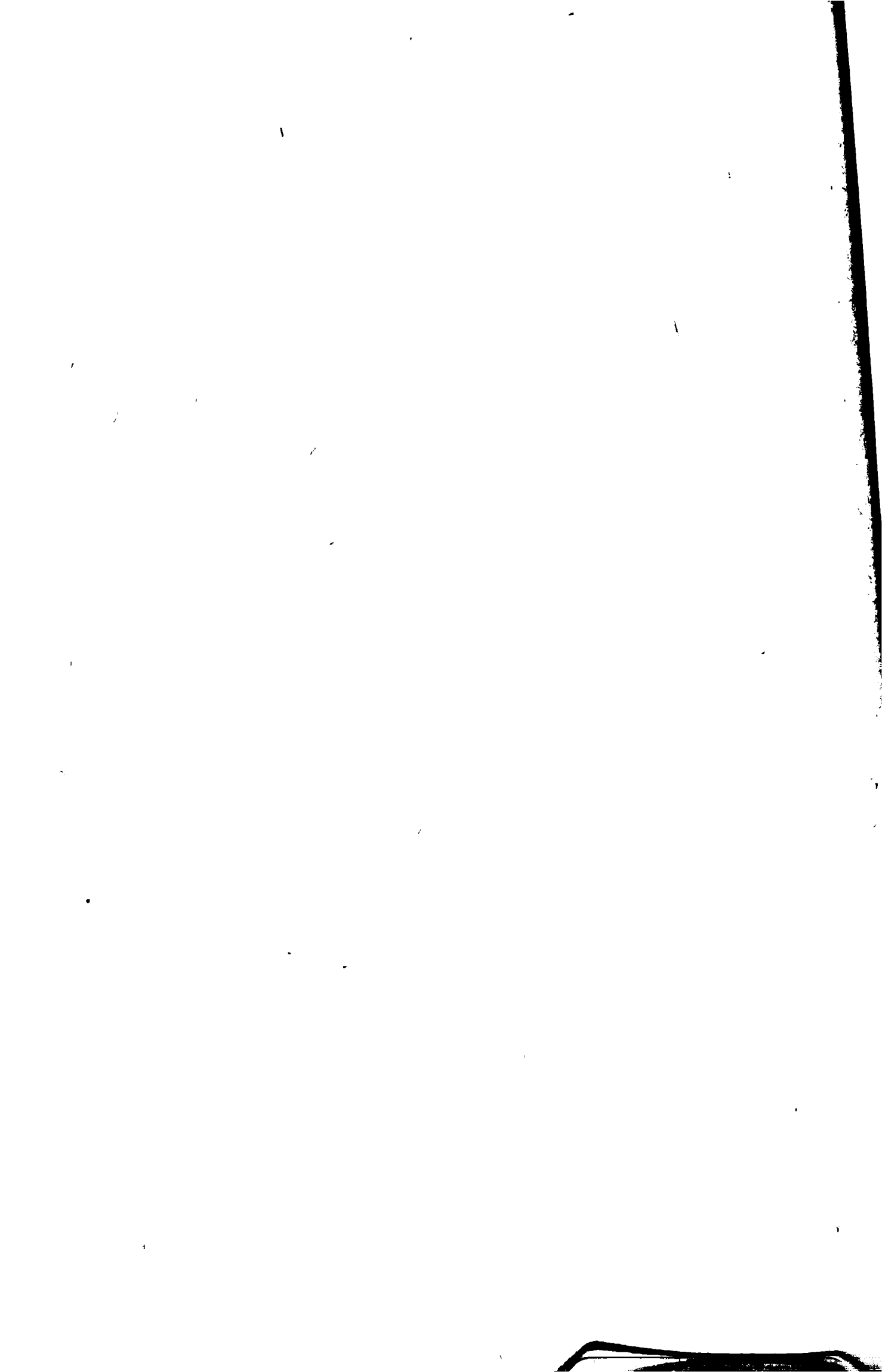
Εἰδικὴ παράγραφος τῆς Ἐκθέσεως ἀναφέρεται εἰς τὴν σύμπραξιν τοῦ ἐγχωρίου στοιχείου. Περιέχει τὴν σύστασιν ὅπως υἱοθετηθῆ ὡς ἀρχὴ ὅτι ὅλα τὰ προγράμματα ἀμερικανικῆς βρῆθειας ὀφείλου νὰ προβλέπουν τὴν εἰς ὠρισμένον μέτρον ἐγχώριον συνεργασίαν εἰς ὑπηρεσίας καὶ χρηματοδότησιν. Τοῦτο δὲν ἀφορᾶ ἀπλῶς τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δαπάνην ἐκτελέσεως τῶν ἀμέσως παραγωγικῶν ἔργων ἢ ὁποῖα, ὡς ἀναγράφεται εἰς τὰς προτάσεις περὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ Διεθνούς Ἀναπτύξεως, θὰ πρέπει νὰ τελεῖ εἰς ἀναλογίαν μὲ τὴν παρεχομένην βοήθειαν ὑπὸ μορφήν πρώτων ὑλῶν, ἐργατικῆς δυνάμεως καὶ ἄλλων ἐγχωρίων πόρων, καθόσον : εἰς «οὐδεμίαν περιπτώσιν δὲν θὰ πρέπει ὁ Ὄργανισμὸς νὰ προβαίῃ εἰς παροχὰς καλυπτούσας ὀλόκληρον τὴν δαπάνην δι' ἕκαστον προγραμματιζόμενον ἔργον». Ἡ εἰδικὴ αὕτη παράγραφος ἀφορᾶ ἰδιαιτέρως τὴν μερικὴν χρηματοδότησιν ὡς καὶ τὴν προσωπικὴν συνεργασίαν τοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὴν λειτουργίαν ὀργάνων παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἐξυψωτικῶν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ διαδόσεως τῆς ὀργανωτικῆς πείρας καὶ τῶν τεχνικῶν γνώσεων.

Καὶ εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν σκοποῦμένων ἀποτελεσμάτων ἡ Ἐκθεσις Rockefeller ἐμφανίζει τὴν ρεαλιστικὴν βάσιν τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ προγράμματος ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀμερικανικὰ συμφέροντα. Μεταξὺ τοῦ συνθήματος «τρόφιμα διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν», ποὺ ζητεῖ νὰ τεθῆ διὰ τὴν ὑποκίνησιν μιᾶς συστηματι-

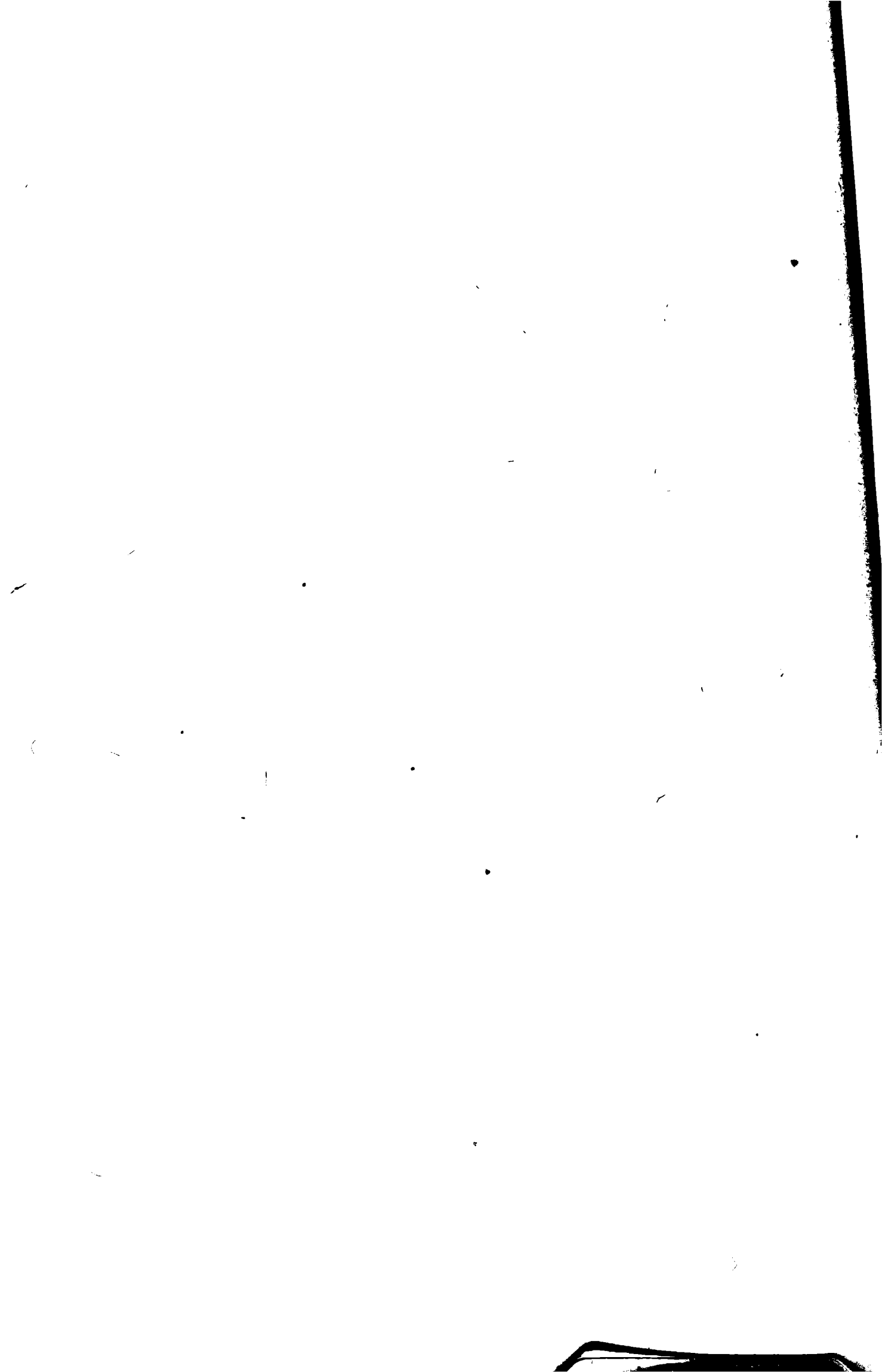
κῆς ἐντόνου προσπάθειας πρὸς αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς τῶν εἰδῶν διατροφῆς, καὶ τῆς ἀρχῆς «τὰ πρῶτα πράγματα πρῶτα» ὡς κατευθυντηρίου γραμμῆς διὰ μίαν πολιτικὴν ἐξασφαλίσεως τῶν οὐσιώδους σημασίας εἰσαγωγῶν εἰς τὰς καθυστερημένας χώρας, ἀναφέρει ρητῶς καὶ τὸν ἐξῆς σκοπὸν τοῦ προγράμματος ἐν σχέσει πρὸς τὰς Ἑνωμένας Πολιτείας: «αὐξήσιν τῆς ροῆς τῶν στρατηγικῶν ὑλῶν ἐκ τῶν ξένων χωρῶν κατὰ 50% καὶ ἀνάπτυξιν ὑποκαταστάτων πηγῶν διὰ τὰ εἶδη τὰ ἕως τώρα προερχόμενα ἐκ Ρωσίας καὶ τῶν δορυφόρων της».

Οὕτω δύναται νὰ λεχθῆι ὅτι τὰ

ἰσχυρὰ συμφέροντα πού, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, συνδέονται μετὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου εἰς τὰς καθυστερημένας οἰκονομικῶς χώρας καὶ τὴν προώθησιν τῆς οἰκονομικῆς τῶν ἐξελίξεως, θὰ φέρουν ταχείας λύσεις. Αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν πλεον ἀσφαλῆ ἐγγύησιν, ὅτι, παρ' ὅλην τὴν νομοθετικὴν φύσεως ἀπαιτουμένην περαιτέρω ἐπεξεργασίαν καὶ τὰς ἀναποφεύκτους διαδικαστικὰς χρονοτριβάς, εὐρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς μιᾶς νέας ροῆς κολοσσιαίας ἐξωτερικῆς βοήθειας πρὸς χώρας πού ἀδυνατοῦν νὰ ἀνταπεξέλθουν ἐξ' ἰδίων εἰς τὰ προβλήματα τῶν.

OIKO

FOL. 60V